

*Rust nu maar uit,
je bent nu bevrijd uit je lijden.
Maar ach wat is het zwaar
van jou te moeten scheiden.*

Dankbaar blijven we denken aan

Ine Rikkink - Gilbers

die op 24 oktober 1953 in De Lutte geboren werd. Ze was gehuwd met Bennie Rikkink. Op 17 april 1998 overleed zij na een ernstige ziekte in het Medisch Spectrum Twente te Oldenzaal. We hebben haar op 22 april, na een Uitvaartviering in de St. Martinuskerk te Losser, naar het R.K. kerkhof aldaar begeleid.

Ine is als oudste meisje in een groot gezin opgegroeid. Zo kreeg ze van jongs af aan het zorgen voor anderen mee. En dat heeft ze ook altijd, zeer plichtsgetrouw gedaan. De ziekte die zij als kind te dragen kreeg, liep als een rode draad door haar verdere leven. Het legde haar beperkingen op, maar ze leerde er ook mee omgaan. Ze ging haar eigen weg met een zekere vastberadenheid. Bijna 18 jaar was ze gelukkig getrouwd met Bennie.

Samen droegen ze de zorg voor Ben, die vanaf het begin van zijn leven zeer veel zorg nodig had.

Het was niet gemakkelijk voor Ine toen ze hem, bijna twee jaar geleden, moest toevertrouwen aan de zorg van anderen. Gelukkig kon ze hem tweemaal per week bezoeken op de Losserhof en zo bleef de band met hem heel sterk.

Ook ging ze elke week naar haar moeder om te helpen en zo onderhield ze de familieband met iedereen.

Ine vond in haar leven altijd veel kracht in het geloof. Ze voelde zich zeer verbonden met de Martinusparochie. Als lid van een paar werkgroepen was ze er ook actief.

Zoals ze altijd moedig haar weg gegaan is, zo ging ze ook dat laatste stuk weg. Ze droeg haar ongeneeslijke ziekte zonder te klagen.

En waardig nam ze afscheid van ons allen.

Zo blijven we haar herinneren.

Ine, bedankt voor je liefde en je trouw.

Rust nu in de vrede van God!

We zijn u dankbaar voor uw medeleven, betoond tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn dierbare vrouw en mijn lieve moeder.

Bennie en Ben